

Toespraak gehouden op 10 juni 2005 - Restaurant Engels Rotterdam
VrouwenBelangen 111jaar - Elske Schreuder

Dames welkom

Mijn naam is Elske Schreuder en ik ben voorzitter van de regio Zuid-Holland/Zeeland van Vrouwenbelangen. Namens de Iustrumcommissie en het regiobestuur heet ik u allen welkom.

Welkom leden van vrouwenbelangen, welkom geïnteresseerde dames van Hollandse of allochtone komaf, welkom leden van de zusterorganisaties, welkom spreeksters: mw Van Houwelingen, mw Van den Anker en mw Houben.

Welkom heten is de theorie, vrouwenbelangen is onze gemeenschappelijke noemer, en burgerschap is ons doel.

Onze vereniging heet voluit Nederlandse vereniging voor Vrouwenbelangen, Vrouwenarbeid en Gelijk Staatsburgerschap - vandaar.

Wat betekent dat in de praktijk?

Welkom heten betekent je deur voor iemand openstellen, iemand uitnodigen in je stad, je huis, je winkel. Daarover gaan we het vanmiddag dus hebben.

Over samenwerking en participatie in Rotterdam, over gastvrij en leefbaar bouwen en wonen, over kleurrijk zakendoen.

Wij zijn een Nederlandse vereniging. Wat betekent dat? Dat wij er alleen van en voor witte (nou ja: grijze) vrouwen zijn? Nee natuurlijk niet.

Nederlands, en zeker Rotterdams betekent anno 2005 inclusief denken en handelen.

Nederlands betekent: van en voor iedereen die hier woont. Waar onze vereniging zich inzet voor vrouwen, bijvoorbeeld bevordering van politieke participatie, is dat voor alle vrouwen, ook al zijn de actievelingen vaak geboren en getogen Hollanders. Door bijeenkomsten als deze hopen wij meer zwarte, bruine, rode, gele en groene blaadjes en vrouwen bij onze club te krijgen om onze doelen nog beter te bereiken.

Vereniging ja: dus een organisatie met een officieel karakter. Een onafhankelijk kader met doelstellingen, leden, en eigen geld. Een netwerk van vrijwilligers maar zonder vrijblijvendheid. Een groep betrokken meiden, buurvrouwen en oma's die altijd bereid zijn elkaar verder te helpen en samen te werken. Aan advies, voorlichting en gezelligheid. En als vereniging zijn we weer aangesloten bij diverse landelijke en internationale netwerken zodat we onze deskundigheid breed kunnen inbrengen.

Een vereniging voor Vrouwenbelangen dus.

Die zich speciaal inzet voor de belangen van vrouwen. Is dat nog nodig dan?

Ja dus.

Sommige lieden menen dat 'de emancipatie voltooid is'. U hebt dat ook wel eens gehoord. Wij weten wel beter - helaas.

Zo ongeveer alle problemen treffen vrouwen harder dan mannen. Nou ja, behalve kaalheid misschien.

Bezuinigingen in de gezondheidszorg, werkloosheid, geweld op straat en zeker thuis, onvoldoende kinderopvang, armoede, wijken zonder sociale voorzieningen, de oude dag

Even zovele gebieden waar vrouwen meer risico's lopen dan mannen.

Maar de politieke wind in Den Haag en daarbuiten lijkt soms een soort 'recht van de sterkste' te zijn. Er worden ombuigingen voorgesteld die vrouwen harder treffen - wellicht onbedoeld maar toch.

En de vrouwelijke stem, de alternatieve stem, de stem van inclusief beleid en oog voor alle mensen, die vrouwelijke stem is ook wegbezuinigd. Kijk naar de Vrouwenraad in Rotterdam, kijk naar de Vrouwenalliantie in Nederland.

Als er geen overkoepelende club is die de gevolgen voor emancipatie en diversiteit beziet en kan bijsturen, zal de bewaking daarvan door aparte groepen moeten geschieden, zoals een Vrouwenbelangen.

Want wat zogenaamd bedacht wordt 'voor alle burgers' is heel vaak alleen maar goed voor mannen, en dikwijls geen verbetering, of erger, voor vrouwen.

Terwijl wat oorspronkelijk voor vrouwen wordt bedacht altijd in het belang van mannen is: deeltijdbanen, veilige parkeergarages, crèche, schone openbare toiletten

Ik daag u uit mij 1 voorbeeld te noemen van iets wat goed is voor vrouwen en slecht voor mannen. Nou ja behalve push-up BH's dan.

Vrouwenarbeid - dat staat ook in onze naam.

Ook hier zijn er lieden die roepen dat je het toch gewoon allemaal zelf kan regelen, of dat er zoveel meisjes op de universiteit rondlopen en dat het dus allemaal welgoed gaat met die gelijke kansen en zo Nou, kijk eens wat beter zeg ik dan altijd maar.

Onderbetaling, seksuele intimidatie, minder kans op scholing of promotie, slecht pensioen, werkgevers die niet meebetalen aan kinderopvang ook hier is er helaas reden genoeg om speciaal aandacht aan de positie van vrouwen te besteden.

Daarom doen we landelijk bijvoorbeeld ook mee in de beleidsontwikkeling over de levensloopregeling.

Staatsburgerschap ten slotte, gelijk staatsburgerschap nog wel.

Burger zijn in een staat, dat houdt in dat je je onderdeel weet in deze democratische samenleving. Dat je je rechten kent en kan uitoefenen. Een vrije burger mag niet in haar bewegingsvrijheid worden beknot door vooroordelen, door zogenaamd universele waarden en normen die in feite discriminerend zijn voor 1 sekse - de onze.

Het streven naar gelijk staatsburgerschap betekent dat we ons inzetten voor optimale toegankelijkheid van de politiek en het maatschappelijk leven. Of je nou 10 of 100 bent, wel of geen werk, man, rolstoel of kinderen hebt: je moet tot je recht kunnen komen. Of je nou lesbisch bent of een hoofddoekje draagt of allebei, je moet je talenten kunnen inzetten.

Omdat we de helft van de bevolking vormen, is het goed dat we ook de helft van de ideeën en inzet leveren.

Omdat we gewend zijn meerdere dingen tegelijk te doen, bieden we onze creatieve inbreng graag aan.

Meedoen in de fysieke en sociale vormgeving van e stad, in het zakenleven, in de politieke en maatschappelijke besluitvorming: waar we naar streven is in feite heel simpel.

Vrouwenbelangen ijvert al 111 jaar voor participatie en integratie.

Dat is soms een hele kunst. Maar samen staan we sterker, en we blijven erbij lachen.

Vanmiddag gaan we het hebben over wat er mogelijk is als oude, nieuwe en jonge Nederlanders zich vanuit ons gezamenlijk vrouw-zijn gaan bemoeien met Rotterdam en de rest van Nederland.

Ik wens u een vrolijke, kleurrijke en inspirerende middag toe.

Aan de dagvoorzitter zal het niet liggen: het woord is aan Elisabeth MacLean.